

- forudså de hans sonoffer og efterfølgende opstandelse.
6. Princippet om opretholdelse af ledere er grundlæggende overalt i Herrens kirke. En person opretholdes, inden vedkommende bliver indsat eller ordineres til et embede i præstedømmet.
 7. L&P 42:11. Skikken med at opretholde vore ledere blev indført den 6. april 1830, da Kirken blev stiftet, og i marts 1836, hvor medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum blev opretholdt som profeter, seere og åbenbarere (se *History of the Church*, 1:74-77; 2:417).
 8. Mormons Bog advarer om faren ved ikke at give agt på profetiske belæring. I den læser vi, at »den store og rummelige bygning var verdens stolthed, og den faldt, og dens fald var overordentlig stort. Og Herrens engel ... sagde: Sådan skal alle folkeslag, stammer, tungemål og folk, der vil kæmpe mod Lammets tolv apostle, blive udryddet« (1 Ne 11:36).
 9. Se Dan 9:10; Amos 3:7; L&P 21:1, 4-5; 124:45-46.
 10. Joh 15:16. Den 5. trosartikel lyder: »Vi tror, at en mand må kaldes af Gud ved profeti og ved håndspålæggelse af dem, der har myndighed dertil, for at kunne prædike evangeliet og forrette dets ordinancer.«
 11. *Kirkens præsidents lærdomme: George Albert Smith*, 2011, s. 61, fremhævelse tilføjet). Dette citat stammer fra en konference-tale af ældste George Albert Smith i 1919. Han blev præsident for Kirken i 1945.
 12. Se L&P 1:30, 38.
 13. Se L&P 107:27.
 14. 3 Ne 13:10; se også Matt 6:10; Luk 11:2.
 15. Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab og rådgiverne indtager deres plads i De Tolv Apostles Kvorum. De Tolv Apostles Kvorum præsiderer så over Kirken, indtil Det Første Præsidentskab er blevet reorganiseret. Dette tidsrum kalder vi apostolsk interregnum. Historisk set har den periode varieret fra fire dage til tre et halv år.
 16. Selvfølgelig gjorde dette mønster for efterfølgelse sig ikke gældende, da Joseph Smith blev kaldet. Han var forudordineret til at være genoprettelsens profet og Kirkens første præsident (se 2 Ne 3:6-22; se også Abr 3:22-23).
 17. Vi ved, at Herren efter eget valg kan kalde enhver af os hjem til hver en tid.
 18. Gordon B. Hinckley, »Gud står ved roret«, *Stjernen*, juli 1994, s. 56; se også Gordon B. Hinckley, »Han blunder ikke og sover ikke«, *Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 6.
 19. »Message from President Thomas S. Monson«, *Church News*, 3. feb. 2013, s. 9.
 20. »Vi be'r til Gud for dig«, *Salmer og sange*, nr. 11.

Carol F. McConkie

Førsterådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab

Lev i overensstemmelse med profeternes ord

For at være i harmoni med himlens guddommelige formål opretholder vi profeten og vælger at leve i overensstemmelse med hans ord.

Vor Fader i himlen elsker alle sine børn og ønsker, at de kender og forstår hans plan for lykke. Derfor kalder han profeter, de, der er blevet ordineret med kraft og myndighed til at handle i Guds navn for at frelse hans børn. De er retskaffenhedens budbringere, vidner om Jesus Kristus og den uendelige kraft i hans forsoning. De bærer nøglerne til Guds rige på jorden og bemyndiger udførelsen af frelsende ordinancer.

I Herrens sande kirke er der »aldrig mere end én på jorden på samme tid, til hvem denne magt og dette præstedømmes nøgler er overdraget«. ¹ Vi opretholder præsident Thomas S. Monson som vores profet, seer og åbenbarer. Han åbenbarer Herrens ord for at vejlede og lede *hele* vores kirke. Som præsident J. Reuben Clark forklarede: »Præsidenten for Kirken ... har alene ret til at modtage åbenbaringer for Kirken.« ²

Angående den levende profet befaler Herren folket i sin kirke:

»I [skal] ... give agt på *alle* de ord og befalinger, som han giver jer, efterhånden som han modtager dem, idet han vandrer i al hellighed over for mig;

for hans ord skal I tage imod i al tålmodighed og tro, som kom det fra min egen mund.

For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer.« ³

For at være i harmoni med himlens guddommelige formål opretholder vi profeten og vælger at leve i overensstemmelse med hans ord.

Vi opretholder også præsident Monsons rådgivere og De Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere. »De har retten, kraften og myndigheden til at erklære Herrens vilje ... under ledelse af ... Kirkens præsident.« ⁴ De taler i Kristi navn. De profeterer i Kristi navn. De gør alt i Jesu Kristi navn. I deres ord hører vi Herrens røst, og vi føler Frelserens kærlighed. »Og hvad de end taler, når de bliver tilskyndet af Helligånden, skal være hellig skrift ... og Guds kraft til frelse.« ⁵ Herren har selv sagt: »Hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme.« ⁶

Vi er taknemlige for en kirke »bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjørnesten.« ⁷ Herrens hus er et

ordens hus, og vi behøver aldrig at blive bedraget om, hvor vi kan lede efter svar på vore spørgsmål eller være usikre på, hvilken røst vi skal følge. Vi behøver ikke blive »slynge[t] og [drevet] hid og did af hver lærdoms vinde«. ⁸ Gud åbenbarer sit ord gennem sine ordnede tjenere »for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn«. ⁹ Når vi vælger at leve i overensstemmelse med profeternes ord, befinder vi os på pagtens sti, som fører til evig fuldkommenhed.

Fra en enlig mor, der kæmper med at overleve en periode med hungersnød, lærer vi, hvad det vil sige at opretholde en profet. Herren instruerede profeten Elias til at gå til

Sarepta, hvor han ville finde en enke, som Gud havde befalet skulle forsørge ham. Da han nærmede sig byen, så han hende samle brænde. Han kaldte på hende og sagde: »Hent lidt vand til mig i en krukke, så jeg kan få noget at drikke.« ¹⁰

»Da hun gik for at hente det, kaldte han igen på hende og sagde: »Tag også et brød med til mig!«

Hun svarede: »Så sandt Herren din Gud lever: Jeg ejer ikke et brød! Jeg har kun en håndfuld mel i krukken og en smule olie i kanden. Nu er jeg ved at samle et par stykker brænde, og så går jeg hjem og bager brød til mig og min søn; når vi har spist det, kan vi lægge os til at dø.«

Men Elias sagde til hende: »Du skal ikke være bange! Gå hjem og gør, som du har sagt, men bag *først* et lille

brød til mig, og kom herud med det; bagefter kan du lave noget til dig selv og din søn.« ¹¹

Tænk et øjeblik over, hvor svært det var det, som profeten bad den sultende mor om at gøre. Gud kunne med sikkerhed have sørget for mad til sin trofaste tjener. Men ved at handle i Herrens navn gjorde Elias, som der blev sagt, hvilket var at bede en elsket datter af Gud om at ofre det, hun havde, for at forsørge profeten.

Men Elias lovede også en velsignelse for lydighed: »For dette siger Herren, Israels Gud: Krukken skal ikke blive tom for mel og kanden ikke mangle olie, før Herren lader det regne på jorden.« ¹² Herren gav enken mulighed for at vælge at tro og adlyde profetens ord.

I en verden, der er truet af hunger efter retskaffenhed og åndelig sult, er vi blevet befalet at opretholde profeten. Når vi giver agt på, opretholder og bekræfter profetiske ord, viser vi, at vi har tro til ydmygt at underkaste os Herrens vilje, visdom og tid.

Vi giver agt på profetiske ord, selv når det kan virke urimeligt, ubelejligt og ubehageligt. Det kan i forhold til verdens standarder være upopulært, politisk ukorrekt eller socialt uacceptabelt at følge profeten, men det er altid rigtigt at følge profeten. »For så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer.« ¹³ »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.« ¹⁴

Herren ærer og støtter alle dem, der giver agt på profetisk vejledning. For enken fra Sarepta reddede lydighed mod Elias hendes liv og i sidste ende hendes søns liv. Som profeten havde lovet: »Han og hun og hendes familie fik føden i lang tid ... efter det ord, Herren havde talt ved Elias.« ¹⁵

Herren »vil sørge for mad til dem, der stoler på ham«. ¹⁶ Profeternes ord er som manna for vores sjæl. Når vi spiser deraf, bliver vi velsignet, beskyttet og bevaret både timeligt og åndeligt. Når vi mætter os med deres ord, lærer vi, hvordan man kommer til Kristus og lever.

Ældste Bruce R. McConkie har skrevet, at gennem profeterne »åbenbarer Herren sandheder om frelse ... den frelse, der findes i Kristus, og han sætter ... kursen, som fører til evigt liv ... Gud har til hver en tid givet sit folk uanset alder den vejledning, som de har brug for, når farene opstår. Og visse i de dage, der ligger forude, vil der være tidspunkter, hvor intet andet end Guds visdom, der daler ned fra himlen og ud af profetens læber, vil være i stand til at redde hans folk.« ¹⁷

Jeg blev undervist i profeternes ord af min lærer i laurbærpigerne, som gav mig et billede af, hvordan et ægteskab i pagten bør være. Profeternes ord gav mig tro og håb på, at jeg kunne forberede mig til at få et lykkeligt hjem. Vedvarende undervisning i profeternes belæringer både fordums og nutidige opretholdt mig under de hårde og ofte udmattende år med at bære, undervise og nære syv børn. Profeternes ord i skrifterne og belæringer fra denne talerstol er ord, der trøster, omfavner, styrker og opmuntrer os alle.

Når vi giver agt på profeternes ord, bygger vi vores hjem og vores liv på en evig sikker grundvold, »klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn ... så når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelig jammers kløft«. ¹⁸

Vi har et valg. Vi kan vælge at ignorere, tage let på, trampe på eller gøre oprør mod Kristi ord udtalt af hans ordnede tjenere. Men Frelseren sagde, at de, der gør det, vil blive forstødt af hans pagtsfolk. ¹⁹

Når vi bønsumt læser og studerer de hellige profetiske ord med tro på Kristus og med oprigtig hensigt, vil Helligånden tale sandhed til vores sind og hjerte. Må vi åbne vores øre, så vi kan høre, vores hjerte, så vi kan forstå og vores sind, så Guds hemmeligheder må blive udfoldet for vores syn. ²⁰

Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at Joseph Smith var og er profeten, der blev kaldet af Gud til at gengive Jesu Kristi evangelium og hans præstedømme til jorden. Og jeg vidner om, at vi i præsident Monson bliver ledt af en sand Guds profet i dag. Må vi vælge at stå med profeterne og leve i overensstemmelse med deres ord, indtil vi bliver forenet i tro, helliggjort i Kristus og fyldt med kundskab om Guds Søn. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 132:7; se også *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1: »Jesus Kristus har alle de præstedømmenøgler, som hører til hans kirke. Han har overdraget alle de nøgler, som hører til Guds rige på jorden, til sine apostle. Apostlen med længst anciennitet, Kirkens præsident, er den eneste person på jorden, som er bemyndiget til at udøve alle præstedømmets nøgler.«
2. J. Reuben Clark, jun., »When Are the Writings or Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?«, tale til seminar- og institutlærere, Brigham Young University, 7. juli 1954.
3. L&P 21:4-6; fremhævelse tilføjet.
4. J. Reuben Clark, jun., »When Are the Writings or Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?«
5. L&P 68:4.
6. L&P 1:38.
7. Ef 2:20.
8. Ef 4:14.
9. Ef 4:12-13.
10. 1 Kong 17:10.
11. 1 Kong 17:11-13, fremhævelse tilføjet.
12. 1 Kong 17:14.
13. Es 55:9.
14. Ordsp 3:5.
15. 1 Kong 17:15-16.
16. Roger Hoffman, »Consider the Lilies«.
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, Deseret Book Company, 1985, s. 478; brugt med tilladelse.
18. Hel 5:12.
19. Se 3 Ne 20:23.
20. Se Mosi 2:9.